

bí vzdušným a prosvětleným dojmem. Členěn je jen náznakově onyxovou stěnou nebo půlkruhovou stěnou z makassarského ebenu, závěsy a nábytkem na jednotlivé účelové sektory – přijímací prostor, pracovnu a knihovnu, společenské posezení a jídelnu. Druhé podlaží dále zahrnuje kuchyni a provozní prostory. Nejnižší patro zaujímá technické zázemí – skladiště, kotelná, dílny a fotokomora.

Původní Miesův nábytek se téměř nedochoval (v zahraničí se ale podle jeho projektů vyrábějí některé kusy sedacího nábytku z chromované oceli dosud). Dům byl na svou dobu výborně technicky vybaven, měl klimatizaci a elektronické zabezpečení pomocí fotobuňky.

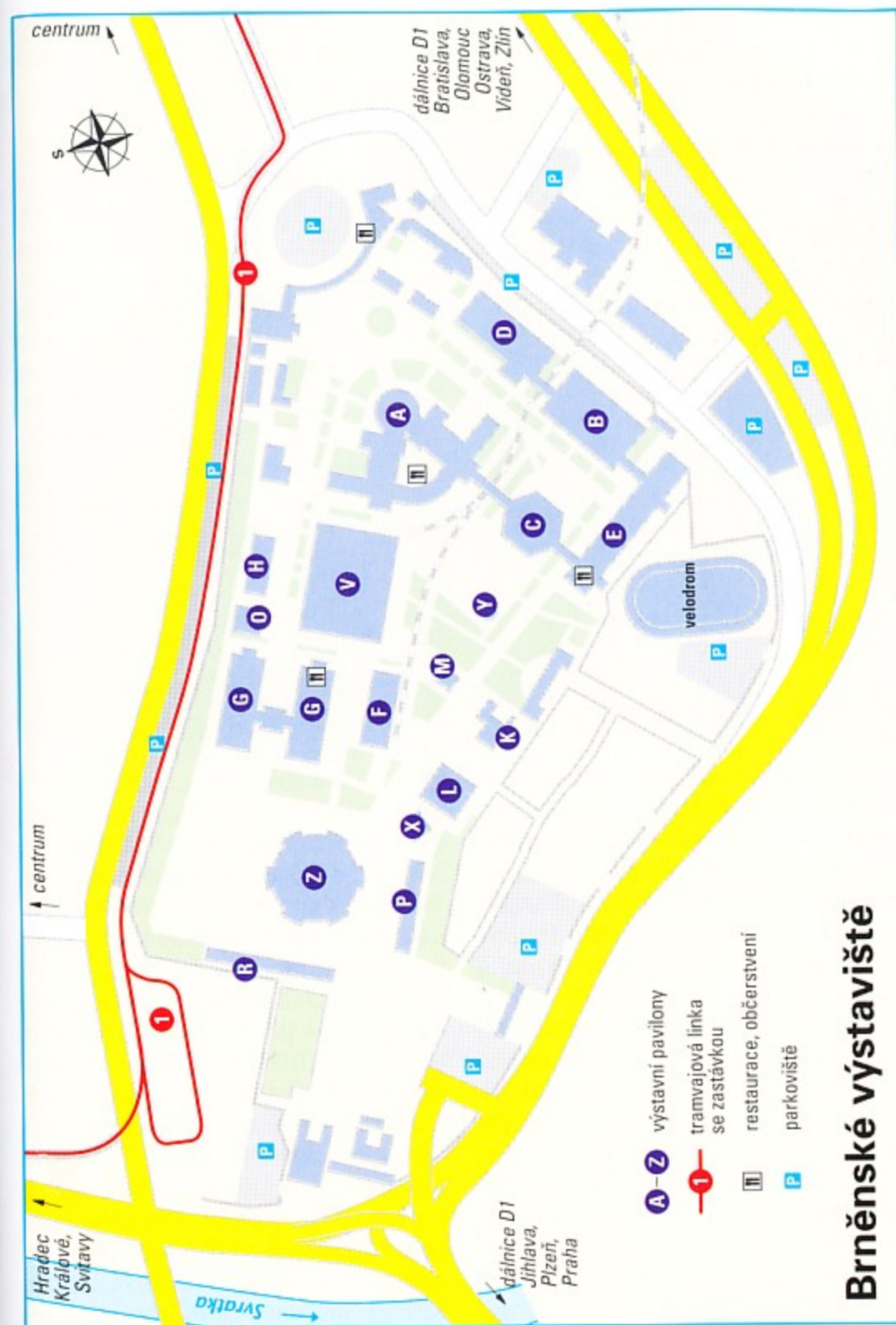
Manželé Grete a Fritz Tugendhatovi se do vily nastěhovali v roce 1930, ale už o osm let později museli uprchnout před nacisty do zahraničí, roku 1939 byl dům zabaven pro potřeby gestapa. Unikátní stavba pak byla postupně vydána na mi-

lost okupantům, osvobozovacím vojskům a po nich pak další zatěžkávací zkoušce v podobě socialistické péče. Sídliho v ní pracoviště Ústavu tělesné kultury, pak byla adaptována pro oddělení nápravného tělocviku Fakultní dětské nemocnice. Z původního zařízení se dochovalo jen minimum, ale stavebně technická struktura domu zůstala naštěstí zachována.

V šedesátých letech se začalo usilovat o zpřístupnění unikátní vily, v osmdesátých letech prošla rekonstrukcí a od roku 1994 byla předána do užívání Muzeu města Brna. Téhož roku byla zpřístupněna veřejnosti jako památník moderní architektury, v roce 1995 prohlášena národní kulturní památkou a v prosinci 2001 byla zapsána na památek Seznam světového dědictví UNESCO.

Vstup je jen s průvodcem na předchozí objednávku ve skupinách do patnácti osob, prohlídka se koná každou celou hodinu (doporučujeme objednávku předem).

Vila Tugendhat pod ochranou UNESCO přitahuje do Brna návštěvníky z celého světa

Černopolní 45, tel. 545 212 118,
www.tugendhat-villa.cz,
St-Ne 10–18 hod.,
prohlídka pouze s průvodcem,
tram 3, 5 a 11, zast. Dětská nemocnice

Výstaviště → str. 118–119, BCD 11
Tato část Pisárek bývala oblíbeným výletním místem, kam se chodívalo

pěšky nebo jezdilo koňkou, později parní lokálkou. Areál výstaviště byl vybudován pro jubilejní Výstavu soudobé kultury v Československu podle návrhu J. Kalouse a projektu E. Králíka a otevřen roku 1928. Od hlavní brány a od centrálního pavilonu A, tzv. Rotundy, se rozbíhají dvě osy, podél kterých vyrostly dal-